

МОЛОДИЙ КОМУНАР

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1939 РОКУ

Рік видання XVI
№ 120 (2068)

ВІВТОРОК, 7 жовтня 1975 року

Ціна 2 коп.

ЗАБЕЗПЕЧИТИ ОРГАНІЗОВАНУ ЗИМІВЛЮ ХУДОБИ

З жовтня, як уже повідомлялося, відбувся пленум обкому Компартії України, який обговорив питання про скликання чергової XVIII обласної партійної конференції, а також про завдання партійних організацій, радянських і господарських органів області по забезпеченню організованого проведення зимівлі громадського тваринництва відповідно до вимог вересневого (1975 р.) Пленуму ЦК Компартії України. Нижче подаємо нотатки з пленуму обкому партії.

ПЛЕНУМ обкому Компартії України розглянув питання великої ваги — завдання партійних, радянських і господарських органів області по підготовці і забезпеченню організованого проведення зимівлі худоби. З доповіддю з цього питання виступив перший секретар обкому Компартії України М. М. Кобильчак.

Доповідач зазначив, що партійні організації, радянські, господарські органи, трудові колективи області напружено й плідно працюють над виконанням планів і соціалістичних зобов'язань завершального року і п'ятиріччя в цілому. Все ширше розгортається змагання за гідну зустріч XXV з'їзду КПРС.

На Пленумі ЦК Компартії України, який відбувся 29—30 вересня, зроблено глибокий і всебічний аналіз роботи по здійсненню планів п'ятиріччя, вказано на недоліки у підготовці до наступної зимівлі худоби, поставлено конкретні завдання по виконанню взятих зобов'язань по виробництву і продажу державі тваринницької продукції.

В нашій області середньорічне виробництво за чотири роки ініціативної п'ятиріччя порівняно з минулою збільшилось: молока — на 9,6 процента, м'яса — на 17,4, яєць — на 23,4, вовни — на 16,5 процента. За чотири роки понад встановлені завдання господарства області реалізували 11,4 тисячі тонн м'яса, 42,5 мільйона штук яєць, 307,5 тонн вовни.

Непогано було взято старт на початку ініціативного року. Більшість районів у першому півріччі збільшила виробництво і продаж державі продукції ферм. Кращі результати досягли тваринники Світловодського, Олександрівського, Доліньського, Онуфріївського районів.

Проте останнім часом темпи виробництва тваринницької продукції дещо уповільнилися. Особливо напружене становище з виробництвом молока. В цілому по області добові надой його у вересні знизилися порівняно з відповідним періодом минулого року більш як на кілограм від корови. Серйозні недоліки допускають в Новгородківському районі. Тут середньодобовий надій на корову не перевищує 4,8 кілограма. Багато недоліків в утриманні корів допускають у господарствах Устіївського, Компаніївського, Олександрівського, Бобринецького та ряду інших районів. Щоб виправити становище, необхідно посилити відповідальність керівників і спеціалістів господарств за виробництво молока, добитися поліпшення догляду за коровами, вискоєфективно використовувати корми, а головне — підняти організаторську і виховну роботу серед працівників молочнотоварних ферм.

Річний план виробництва м'яса господарства області виконали за вісім місяців тільки на 55,7 процента. Значне відставання допустили Кіровоградський, Вільшанський, Новгородківський, Новоукраїнський, Компаніївський та ряд інших районів.

До кінця року області належить продати 56,3 тисячі тонн м'яса. Значним резервом є відгодівля худоби, зокрема свиней, на харчових відходах. Проте збирання харчових відходів на підприємствах громадського харчування, в інших організаціях та в населенні організовано слабо. За це область піддавалася

справедливій критиці на вересневому Пленумі ЦК Компартії України. Треба негайно виправити становище, забезпечити виробництво у зимовий період на харчових відходах не менше тисячі тонн свинини.

Одним із першорядних завдань партійних, радянських і сільськогосподарських органів, підкреслив М. М. Кобильчак, є мобілізація зусиль трудівників села на максимальне використання наявних ресурсів і можливостей нагородження ґрубих і соковитих кормів, раціональніше використання кормового запасу. В області превдество значну роботу в цьому напрямку. Більше, ніж у минулому році, заготовлено сіна, соломки, вітамінного борошна. Досвід Новомиргородської районної партійної організації по створенню запасу кормів схвалено обласним комітетом партії. Разом з тим у ряді районів недостатньо використовуються наявні можливості доповнення кормових ресурсів. Партійним організаціям, всім комуністам необхідно посилити увагу до виробництва і заготівель соковитих кормів. Треба зробити все, щоб більше запаси бурякової тички, кошиків соняшнику, стебел зернової кукурудзи, відходів овочівництва.

ТОВАРИШ М. М. Кобильчак наголошує на необхідності посилення роботи з молодими тваринниками. Треба розвивати їхню ініціативу, створювати необхідні умови для роботи, допомагати молодим знайти своє місце в трудовому строю. Зараз важливо в кожному колективі кращих з комсомольців направити на ферми, де створити комсомольсько-молодіжні колективи.

Серйозної уваги місським, райкомів партії, керівників господарств вимагає турбота про закріплення в колгоспах і радгоспах випускників вузів і технікумів. Ще є факти, коли деякі керівники не дбають про створення необхідних умов для молодих спеціалістів. Подекуди їх не висувають на керівні посади. Треба вжити заходів до зменшення плінності кадрів тваринників. На кожній фермі обладнати роздягальні, кімнати відпочинку, організувати гаряче харчування та доставку людей до місця роботи.

М. М. Кобильчак звернув увагу на необхідність посилення масово-політичної і виховної роботи партійних організацій у колективах тваринників, удосконалення стилю роботи в усіх ланках народного господарства.

Уся наша партія, весь радянський народ, сказав на закінчення доповіді, живуть нині одним спільним прагненням — гідно зустріти наступний XXV з'їзд КПРС, який стане новою вирадною віхою в житті партії і народу. Цьому підпорядковані всі помисли і діла комуністів, комсомольців, усіх трудівників.

Від імені учасників пленуму М. М. Кобильчак запевнив ЦК Компартії України, що комуністи, всі сільські трудівники області не пошкодують зусиль для організованого проведення зимівлі худоби, зроблять усе, щоб максимально зберегти поголів'я, не допустити зниження продуктивності тварин, новими трудовими успіхами ознаменувати XXV з'їзд КПРС.

Доповіль М. М. Кобильчака була активно обговорена учасниками пленуму. Перший секретар Новомиргородського райкому Компартії України М. І. Грабовий, наприклад, повідомив, що тваринники району народногосподарський план цього року виконують успішно. В районі заготовлено майже 11 тисяч тонн різнотрав'я, виготовлено понад 5300 тонн трав'яного борошна.

В обговореному питанні пленум обкому Компартії України прийняв розгорнуту постанову.

НА СТОЛАХ букети яскравих осінніх квітів. На стінах — лозунги, стенди: «Наші трудові дарунки — XXV з'їзду КПРС», «Як заповів Ілліч», «П'ятиріччя — переможний фініш!», «55-а річниця промови В. І. Леніна на III з'їзді РКСМ». Сімдесят молодих медсестер, санітарок навчтимуться в гуртку «Молоді про партію».

Сьогодні вони зібравшись, щоб організовано вирушити в похід за знаннями. Секретар комсомольської організації Л. Безсонова вітає присутніх з початком заняття, наголошує на тому, що розпочинається вони в знаменний день — день 55-ї річниці історичної промови В. І. Леніна на III з'їзді РКСМ.

Пропагандист О. Сергатиєв знайомить слухачів з програмою занять. Молодий комуніст вже має певний досвід пропагандистської роботи. В минулому році він виступив на теоретичному семінарі в системі партійної політичної освіти. Слухачі його виявили міцні знання, вміль використовувати їх на практиці.

...У вступному слові Олександр Іванович зупи-

Назустріч XXV з'їзду КПРС і XXV з'їзду Компартії України

няється на важливих завданнях, що стоять нині перед нашим народом по успішному завершенню планів п'ятиріччя, по гідній зустрічі XXV з'їзду КПРС. «Де б не працювала людина, вона повинна гордитись результатами своєї праці», — ці слова Леоніда Ілліча Брежнєва повинні стати девізом кожного нашого комсомольця, — підкреслює пропагандист. Делі він розповідає про те, як у колективі медиків ведеться боротьба за почесне право підписати рапорт

довжує Карпо Тимофійович. — Куркулі закатавали в Тернопіль Балці мого однокліткі І. Квасолію та багатьох інших. Ветеран розповідає про героїзм своїх бойових побратимів. Сталінградка Маруся Сударінська добровільно пішла на фронт. У боях за Новгородку до останнього подиху не залишила комуністського прапора, підтримувала зв'язок з командуванням полку і загинула на посту. Героїчно билася з ворогом В. Скопцов, А. Бородкін, І. Серіков, С. Клопов та багато

ПОЛІТИЧНИЙ ГАРТ ПРИЧЕТНИЙ ДО ЗВЕРШЕНЬ

ПРОЙШЛИ ПЕРШІ ЗАНЯТТЯ В СИСТЕМІ КОМСОМОЛЬСЬКОЇ ПОЛІТОСВІТИ

Ленінського комсомолу XXV з'їзду КПРС. О. І. Сергатиєв говорить про завдання, висунуті перед молоддю у промові вождя на третьому з'їзді РКСМ.

На заняття слухачі записали першого комсомольця Компаніївки, ветерана партії, учасника Великої Вітчизняної війни К. Т. Чередицького. — Я вже п'ятдесят років у комсомолі, — сказав Карпо Тимофійович. — І хоч сорок три з них ношу партійний квиток, до комсомолу відчуваю свою причетність, бо молодий душою, бо не зітрується в пам'яті буремні роки звичайної юності.

Багато юнаків і дівчат, відданих справі Леніна, загинули, будуючи нове життя, — схвильовано про-

інших. Всі вони йшли на передову лінію, бо були комсомольцями.

— Вчитися комунізму — це до нас, нинішнього покоління, звернені слова Ілліча. Вивчати минуле і сьогодення нашого народу, вміль застосовувати набуті знання, зростати ідейними будівниками комунізму!

Заняття пройшло добре. Та слід закрити докір райкомові комсомолу за те, що не продумали як слід саме комплектування гуртка: у ньому навчається надто широка аудиторія — 70 чоловік. Дочільно було б створити в райлікарні два гуртки.

Н. НЕГІНА,
спектор «Молодого комунара».

„ЦЕХ—БЕЗ БРАКУ, КЛАС—БЕЗ „ДВІОК“

«Пісню про тривожну молодість» закінчили комсомольські збори в середній школі № 13 міста Кіровограда. Вона найповніше виразила настрої юнаків і дівчат, які прийшли до актового залу, щоб порадитись, як зустріти XXV з'їзд КПРС.

Сьогодні вчнтися краще, ніж вчора — стало головною темою розмови комсомольців. Була в ній своя особливість. П'ятий рік підрад в школі немає жодного другорічника. Комсомольці вирішили, що й «триці» теж не місце в шкільній школі. Вчнтися на совість».

Комсомольці 13-ї школи готуються зустріти XXV з'їзд КПРС не тільки успіхами в навчанні, а й в праці. Вони ак-

тивно включилися в міську операцію «Працювати по-стаханівському, по-гвардійському, по-комуністичному». Протягом навчального року школярі зберуть 150 тонн металобрухту, 40 тонн макулатури, комсомольці відпрацюють по шість годин на підприємстві своїх шефів — заводі радіовиробів, де кожен клас змагається з одним з цехів цього заводу. Девіз змагання — «Цех — без браку, клас — без «двіок».

С. КРИВОРОТЕНКО,
учениця 10-го «А» класу, СШ № 13,
м. Кіровоград.

Володимир Швидкий прийшов працювати на Кіровоградський завод тракторних гідроагрегатів після закінчення середньої школи. Зараз він токар п'ятого розряду, постійно виконує змінні норми виробітку на 150—160 процентів. Нещодавно одержав знак ЦК ВЛКСМ «Молодий гвардієць п'ятиріччя». Володимир вперше взяв участь в міському конкурсі професійної майстерності в 1974 році, на якому зайняв найвищу сходинку. А на обласному, що проходив пізніше, його спіткала невдача — він був шостим.

Нещодавно в місті Тбілісі на верстатобудівному заводі імені Кірова відбувся VII Всесоюзний конкурс професійної майстерності молодих токарів. Володимир Швидкий захищав честь республіки. Під час конкурсу він показав свій особистий найкращий результат — за одну годину 37 хвилин склався деталю була представлєна конкурсній комісії. Володимир Швидкий в цьому легкому послідуку молодих майстрів різної країни зайняв дев'яте місце і був нагороджений спеціальним призом Центральної ради ВЛКСМ та знаком ЦК ВЛКСМ «Майстер золоті руки».

В. МАНУХІН,
зав. відділом робітничої і сільської молоді ОК ЛКСМУ України.

КОМСОМОЛЬСЬКІ ДІВЧАТЯ ВЕСУТЬ „ПРОЖЕКТОРИСТІ“

У другому випуску тематичної сторінки обласного штабу «КП» «Молодий комунар» помістив п'ять запитань анкети «Комсомольський прожектор» — яким йому бути? Відтоді до редакційної пошти надійшло багато відповідей, в котрих «прожектористи», комсомольські активісти висловлюють свою точку зору з цього питання. Як і в попередніх номерах, сьогодні на розгляд виносимо дві, які найбільше заслуговують на увагу. Їх надіслали начальник штабу «КП» колгоспу імені Шевченка Добромильського району Ольга ГІРОЙ і начальник штабу «КП» Олександрійського електромеханічного заводу Микола ВИСЛОГУЗОВ.

„КП“ — яким йому бути? —

„КП“ — яким йому бути?

О. ГІРОЙ:

- 1. Попереджувати недоліки можна не тільки силою критики, яка, безсумнісно, є основою зброєю «прожекториста». Критичні виступи набувають більшої переконливості і гостроти, якщо поряд з ними знайдеться місце замітці про хорошу справу, почини.
2. Часто новообрані члени штабу чи поста «КП» відчують труднощі, а часом звернуться до більш досвідчених не маючи змоги. Поява на сторінках молодіжної газети мегасудних рекомендацій повинна дати відповідь на багато питань, допомогти правильно спланувати роботу штабу.
3. Щоб не переважувати одних членів штабу «Комсомольського прожектора» і не «обділяти» інших, доручення розподіляємо залежно від зайнятості та місця роботи.
4. З групою заводного контролю ми вже провели не один цікавий і корисний рейд.
5. Більшість порушників правильно реагують на критику, розуміють, яку мету ми ставимо, викриваючи недоліки. Часто на комсомольських зборах можна почути від спілчан самокритичні виступи, в котрих відчувається вплив «Комсомольського прожектора». Зауважень на адресу дозорців немає.

Регулярно виходять випуски «Комсомольського прожектора» на заводі ім. Кірова м. Кіровограда. Фото В. КОВПАКА.

ПРО ЩО ЗВІТУВАТИ?

НА ТРИБУНІ ЗВІТІВ І ВИБОРІВ У КОМСОМОЛІ

Рядами пробігає притиснений шум голосів. Дехто посміхається, а є й такі, що червоніють... Головуючий тільки-но надав слово начальникові штабу «Комсомольського прожектора». І уважні, а часом настожені погляди хрестилися на виступаючому. Подібну реакцію, коли на трибуні наших звітно-виборних зборів піднімається ватажок комсомольських дозорців, сьогодні можна побачити всюди. І якщо комусь стане незручно перед товаришами за свої прорахунки, якщо, хоча з гіркотою, але ж визнають правоту «прожектористів», значить тут справи в порядку. Дійовими були штаб і пости «КП».

В нашому районі налічується 47 штабів «Комсомольського прожектора». Є про що звітувати комсомольським дозорцям колгоспів ім. XX з'їзду КПРС, ім. Чапаєва, ім. Калініна, ім. Суворова. Тут систематично проводяться рейди, випускаються стіннівки, гостро критикуються нероби та порушники трудової дисципліни і громадського порядку. Так, наприклад, в колгоспі ім. XX з'їзду КПРС за звітний період проведено 9 рейдів, випущено понад 20 номерів стіннівок.

Штаб «КП» в колгоспі ім. Суворова очолює молодий комуніст Віктор Хорунжий. 14 рейдів, які тут вже провели, перевіряли готовність техніки до весняних польових робіт, до проведення жнив, кілька рейдів присвятили запобіганню втрачавою сільськогосподарських культур. Кожен виступ став помітним явищем в господарстві. Бо дозорці втручаються у найбільш хвилюючі питання колгоспного виробництва.

А от штабам «Комсомольського прожектора» з колгоспів імені Котовського та «Родина» немає про що звітувати на комсомольських зборах. Рейди вони проводять від випадку до випадку, стіннівки випускають нерегулярно. Тож, як результат, спілчани справедливо критикували на зборах діяльність свого «бойового» органу контролю.

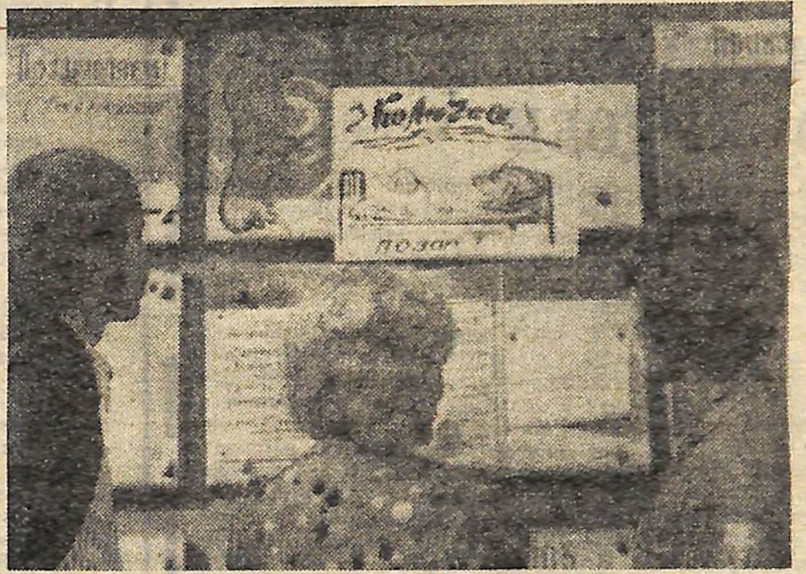
Уважно слухають сьогодні звіти ватажків комсомольських дозорців, прихильно аналізують їх роботу і штабів, очолюваних ними. На зборах в районі йде принциповий відбір того, що штаби «КП» візьмуть з минулої практики для подальшої роботи, а що покритикують. Справедливо, по-товариському гостро.

П. КУЛИК, завідувачий відділом комсомольських організацій Бобринського РК ЛКСМУ.

М. ВИСЛОГУЗОВ:

- 1. В кожному номері «Комсомольського прожектора», на мою думку, повинні бути позитивні приклади. Адже поруч з неробами, прогульниками, п'яницями працюють і чесні, хороші люди. А сама лише критика, хоч вона і має величезне виховне значення, може стати самоціллю, якщо не висвітлювати позитивні явища у нашому житті. Крім того, і це найголовніше, потрібен не ослаблений контроль за наслідками виступів дозорців. Тільки тоді ми будемо доводити до кінця наші відповідальні справи, а не тільки «бити на сполох».
2. Про важливість методичних рекомендацій вже багато говорилось, тому не хочу повторювати

Додам від себе: на сторінках газети необхідно частіше висвітлювати досвід кращих штабів «КП».
3. Доручення між членами штабу і поста «Комсомольського прожектора» у нас розподілені по секторах. Кожен сектор регулярно звітує про свою роботу на засіданнях штабу.
4. Кожен спілчий з групою заводного контролю рейд приносить хороші результати. В процесі такого співробітництва ми й самі ліквідуємо недоліки в роботі.
5. Без принципності немає хорошого «прожекториста». Але необхідно якнайважливіше перевіряти кожен факт, бо від цього залежить авторитет штабу «КП» взагалі і кожного дозорця зокрема. Ми завжди дотримуємось цього принципу і вважаємо, що це — надійний шлях до взаєморозуміння з товаришами.

- П'ять відповідей на анкету.
Яка дієвість виступу „КП“?
А додому йти не хочеться...

КІНЕЦЬ робочої зміни, заняття в інституті чи училищі... І найчастіше звучить: «Пішли додому!», «Ти додому?». Звичайні для кожного вислів. І додом називають не лише помешкання, де народився, де чекають на тебе батьки і рідні. Домом зовуть і тимчасове житло. І, звичайно ж, говорять так багато молодих людей. Бо роки набуття професії і спеціальностей, становлення в трудовому житті для юнаків і дівчат проходять здебільшого не в місцях постійної прописки.

Інше в нашому обласному центрі ніні в гуртожитках проживає понад десять тисяч молодих робітників, студентів і учнів технікумів та училищ. Немає, мабуть, такого району, де б не стояли сучасні кількоповерхові будинки з лагодними вивісками: «Гуртожиток». Чи стали вони другим домом для молоді, чи тільки дахом над головою — з'ясувати це поставили за мету учасники рейдової бригади обласного штабу «КП» та «Молодого комунара».

Перше враження за порогом гуртожитку обарембуєтесту, що тут затішно і зручно його мешканцем. М'яких тонів штори на вікнах, килимки на підлозі, приємне освітлення, на відомому місці підкреслено строгих форм кілька стегнів. В кімнаті вихователь її господарка Ніна Тимофіївна Романюха познайомила нас з планами роботи. Тут і лекції, і вечори відпочинку, і обговорення фільмів, і проведення санітарних днів, і індивідуальна робота з юнаками і дівчатами. Словом, все вправовано, аби після робочого дня цікавим і змістовним було дозвілля. Можливо, члени рейдової з таким висловком і залишили б гуртожиток. Можливо. Коли б не помітили привітного фойє та не пішли до господарів кімнат на всіх поверхах.

Відчуття «непрощаних гостей» зникло майже з першим знайомством Валентина Зінчук і Ганна Фіок дещо скептично розповіли про свої плани на вечір. Вони, ті плани, були простими, оскільки масових заходів по гуртожитку не проводилось, — дівчата вирішили в передвільдний сходити в душину. Увесь вечір пішов на те, щоб дочекатися черги туди. Виявляється, з 12 країн там працюють... лише три.

Якщо котра з дівчат задумала приготувати вечерю, (нехай вибачають хлопці, що їх месоно не зараховують у куховарів), тут теж без черги не обійтись. На четвертому поверсі, наприклад, на кухні справні лише дві газові горілки, решта ність чадять, «як паровози» (порівняння Жені Горбунової). Вона не тільки звернула нашу увагу на неробу в роботі плит, а й на те, що немає кому зарадити цьому.

— Поскаржитися якось коменданту В. О. Кондратенку. — розповіла Женя, — а він мені: «За тобою теж гріх є. Прада на кухні?». А де ж мені, прати? В умивальній вже так було навішено, що на спини з близьки каналю, а в пральні немає ніколи гарячої води, табуретів під миски.

Люди різних професій оселилися під дахом гуртожитку обласного штабу. Тут і будівельники, і працівники ЖЕКів, і троллейбусного парку... Здавалося, чому б не поселити в кімнатах мешканців, згідно їх зайнятості? Та адміністрація вважає, що водіїв троллейбуса, який встает на роботу о п'ятій ранку, приміром, і машиністові екскаватора, який працює лише в першу зміну, зручно мешкати в одній кімнаті.

Ось і склалося у членів рейдової бригади враження: фойє гуртожитку — чепурна віталя, що лише патякає на затішок в усьому домі. Змрилася з цим і рада гуртожитку: питання побуту на її засідання виносяться, на жаль, не часто.

ЯКЩО ліквідувати всі недоліки, названі вище, вважаєте, потрапили в гуртожиток Кіровоградського заводу радіовиробів. У побутових кімнатах, на кухнях, в умивальнях — всюди чисто, всі електро- і газоприлади працюють бездоганно. Хлопці (переважне населення гуртожитку) і в кімнатах дбають про хороший санітарний стан. З усіх неперхів, де ми побували лише в трьох кімнатах палили цигарки. Голова ради гуртожитку Володимир Нейман з гордістю підкреслює, що він і всі його сусіди борються за присвячення гуртожитку звання високої культури і зразкового порядку. І в цьому їм дуже допомагає сатирична стінгазета «Стружка». Не так давно двоє порушників правил потрапили спочатку на її сторінки, а потім за рішенням ради, були виселені з гуртожитку. Суворо, але принципово. А «Стружку» поважають і... ушкідують до неї потрапляти. Соромно ж, коли дівчата прийдуть в гості і пачають своїх знайомих...

Кажуть, були б стіни, а світлицю вже можна зробити. Мудрість незвичайно натякає на те, що від самих господарів залежить затішок в помешканні. І дійсно, зробили в кімнатах гуртожитку технічного училища № 1 і тісно: подекуди стоять по п'ять ліжок замість чотирьох і навіть трьох. Однак учні повсюди підтримують чистоту і зразковий порядок. На кожному поверсі встановлені чергування, щодня перевіряють санітарний стан в кімнатах. В день рейду з усіх кімнат лише одна одержала «двійку» при перевірці. Тут же члени редколегії сатиричної газети «Паяльник» Сашко Ляшенко і Микола Бровко намаювали карикатуру, в якій висміяли мешканців кімнати № 11.

— Принципово ставляться учні до неохайних в нашому гуртожитку, — пояснює чергова Н. М. Соколова, — та інакше і бути не може. Адже самі ще під час літніх канікул провели ремонт в приміщенні...

В п'яти гуртожитках побувала бригада, не скрізь нас зустрічали гостинно. Чергова гуртожитку № 3 тресту «Кіровоградбуд» Є. С. Камардіна з порогу заявила, що без дозволу коменданта нас не пустить. Не подіяли і наші посвідчення. Хоча час для відвідувань ще не вийшов, ми не захотіли підірвати авторитету всевидного коменданта і залишилися за порогом поряд з мешканцем (точніше ісланим мешканцем), котрого виселили з гуртожитку, коли він був у службовому відраженні. Враження такте, що нам просто не показали того, чого не бажали показати.

ПО-РІЗНОМУ живеться юнакам і дівчатам у гуртожитках, де побувала рейдова бригада. В одних зручно і затішно, в інших — не зовсім. А враження загальноє склалося дещо двоєке. Непогана виховна робота і... здебільшого незадовільні побутові умови. Якщо порівняти, то виховний рівень переважить дуже томіжно. Але ж побут ще залишається проблемою. Відомчим організаціям, комітетам комсомолу, радам гуртожитків слід постійно дбати, щоб і в «другому домі» було завжди по-домашньому.

Рейдова бригада: В. ОРЕЛ — заступник начальника обласного штабу «Комсомольського прожектора», Н. ГОРЕЧКО — швея Кіровоградської швейної фабрики, член ради гуртожитку, Д. ДІХТЯРЕНКО — учень Кіровоградського медучилища, член ради гуртожитку, О. БАСЕНКО — спецкер «Молодого комунара».

ТАКИЙ ПОТРІБНИЙ ЗАТІШОК... Рейд

ЛЮДИ
В РЕДАКЦІЮ

А В СЕЛІ ВГАДУЮТЬ ВАС...

Кіровоград, педінститут, третій «б» курс філологічного факультету (російське відділення), членам студентського сільськогосподарського загону.

Почну з того, чому я з'являюся за перо. Хочеться сказати щиро, коли хочете, навіть батьківське спасибі юнакам і дівчатам, які допомагають нашим колгоспникам збирати врожай. Про їх труд свідчать і цифри: 17 процентів щоденно-го нормовиробітку, за два тижні — 1500 центнерів перебраної і дощученої кукурудзи, 2080 центнерів заготовленого силосу, 680 центнерів навантаженого й розвантаженого соняшника і т. ін. Показники хороші, але цифри мають не тільки арифметичний вимір.

Прягуєте перший день роботи? Тоді ми приглядаємо до вас трішки насторожено: очисити кукурудзу — завдання не хитре, але як поставитесь ви до нього? Сумніви розвіялися: першу свою норму ви перевищили, а наступного дня зробили вдвічі більше завдання. А падали просто не могли бути сумніви у вашій працелюбності, коли бачили, як енергійно трудяться Алла Клядченко чи Микола Уманський, Віра Карнаухова чи Світлана Гончарук, Олександр Косенко чи Люба Коваль.

Минуло вже чимало часу відтоді, як поїхали ви до Кіровограда. Але досі ніби бачимо ваші усмішки, чуємо жарти, сміх, від яких і в похилі літа ніби молодшаєш, повертаєшся у свої юні шкільні чи студентські роки. Життя в нашій Мар'янівці йде своїм плином, хоча скажу відверто, ваш приїзд поклав його. І тому згадують вас і сьогодні. Особливо — вечір трудової слави, який ви провели в Будинку культури.

Не забули в Мар'янівці і бесіди, які ви проводили з батьками про виховання дітей в сім'ї. Ну, а учні — ваші відвідувачі школи. Адже ви не забували про те, що в майбутньому станете педагогами: організували роботу піонерської дружини, обдумували з комсомольцями, як поводити їх громадське життя, допомагали експертам навчати нових павильонів рік. Не забувають вас і сільські спортсмени: особливо ж футбольні поєдинки.

Не для того, щоб загордилися, але скажу: думаємо ми зараз, що хороші люди будуть з вас. Є ще одна причина думати саме так. Хороші у вас наставники. Не тільки ви, а й ми швидко зійшлися, подружилися з молодим керівником групи — викладачем кафедри педагогіки педінституту Вячеславом Івановичем Шахненком.

Спасибі вам, юні друзі, за вашу щирі працю, за Вячеславе Івановичу, за допомогу. Ми ще довго згадуватимемо вас. І з особливою теплотою тоді, коли звітуватимемо про свій трудовий дарунок з'їздові партії. Адже у нашому каравані хліборобських успіхів — тепло і ваших рук.

За дорученням правління колгоспу, партійної й комсомольської організації

Л. ХАМХОДЕРА,
секретар партійної організації колгоспу ім. Димитрова Бобринецького району,

— ГОРДИМОСЯ, що саме надереодні знаменної дати в житті нашої партії, всього радянського народу, напередодні XXV з'їзду КПРС ми звітуємо країні про свої успіхи.

Так звернувся до присутніх заступник начальника обласного управління профтехосвіти Анатолій Васильович Ходячук. А заповнили актовий зал Народу культури імені Жовтня колишні випускники училища, інші передові виробничі і заступники працівники профтехосвіти. Прийшла сюди і юна зміна ветеранів. Свято для них спільне — 35-річчя державної системи професійно-технічної освіти. Є чим гордитися його учасникам: за роки існування училища в області було підготовлено більше ста тисяч висококваліфікованих робітників.

СВЯТО ТРУДОВИХ РЕЗЕРВІВ

з'їзду КПРС. Людмила Васильовна вже працює в радник інженерної, десятої п'ятирічці.

Багато оплесків випало на долю Івана Зетішовича Ліфера. Це ім'я знайоме багатьом: під керівництвом майстра «золоті руки» з постійно училища була підготовлена діюча модель сім'яки РТТ-12, яка експонується на республіканській Виставці досягнень народного господарства, де була удостоєна диплома I ступеня і золотої медалі. Довго владували і Григорію Семеновичу Соколовському, старшому майстрові МПТУ № 2, заслуженому працівникові профтехосвіти УРСР, що надав улюбленій роботі 30 років, і Валентину Миколайовичу Жердівову, заступником директора по навчально-виховній роботі МПТУ № 4.

Відповіддю ветеранам був виступ Лідії Іщенко, учениці постійної групи закріпленої вершнього одягу ТУ № 4. Її ім'я всієї 11-класної армії майбутніх робітників вона замірила наставництвом, що їх неохочіми були підіймати, а потім, продовживши славні діла і традиції батьків.

О. ЄГОРОВ,
інструктор по навчально-виховній роботі обласного управління профтехосвіти.
На фото: вгорі — а президент шановні гості; ліворуч — виступає майстер виробничого навчання ТУ № 11 І. У. ЛІФЕР; внизу — після урочистої частини — концерт.
Фото В. КОВПАКА.

СПОРТ

Наш пост бадьорості

ГАНТЕЛІ, ВЕЛОСИПЕД І РАНКОВА ГІМНАСТИКА...

ЧИ МОЖЕТЕ ви увянути собі людину, яка б хотіла... швидше постаріти? Дивне запитання, правда? Але ж буває і таке: — Що з вами, молодий чоловіче? Вам лише двадцять п'ять, а у вас уже животик і подвійне підборіддя, м'язи, як вата, а в очах — осінній туман.

Вас вислуховують уважні лікарі, намагаючись знайти приховану недугу... Та це в хворобі тут справа.

— Якоюсь в селі Данилово Балка мені довелося зустрітись з пенсіонером Родіоном Полікарповичем Тімаковським. Ному — 68. Але про старість і слухати не хоче: — Нема в мене її.

Зате є гантелі, гір'я, велосипед, особистий комплекс ранкової гімнастики... Хто його знає — не дивується, що він до десятика разів присідає на одній нозі (справа «пистолет»), легко бере висоту в 130 сантиметрів.

Але не подумайте, що цей спритний у руках, середній на зріст чоловік — людина, яка зайнята лише турботою про свої м'язи. Родіон Полікарпович має 11 розряд із шахів і бере участь у всіх місцевих і шахових турнірах, грає на багатьох струнних інструментах, донедавна був душею драмгуртки в сільському клубі, захоплюється класичною літературою, особливо драматургією. Людина ді, тонарська, він завжди серед молоді. Часто можна бачити, як організує на вулиці змагання серед підлітків.

Найбільш здібними і послідовними його вихованцями у селі називають братів Барських: Володимир — майбутній учитель, має вже перший розряд з шахів, Олександр — інструктор по спорту, вчиться на факультеті фізвиховання педінституту...
ОТ і цікавлюсь:

— Родіоне Полікарповичу, як вам по-

щасливо до таких літ зберегти юнацьку бадьорість, молодість душі? Як ви починали?

— Коли я входив у спорт, не було тоді комплексів інтересних вправ за системою професорів, не була моїм ровесникам відома і популярна зараз система вправ йогів. Ми починали з простого: ганьля дотемна три яного м'яча на цесітрі. Бо дуже хотіли бути спортсменами, як дорослі. Але умов, звичайно, не було таких, як зараз.

Згадую його зустріч з Іваном Піддубним. Бо Тімаковський — теж родом з Краснівки. І Піддубного знає з дитячих літ.

— Так, саме завдяки Іванові Максимовичу я вирішив стати спортсменом. Пригадую, як одного разу він прийшов за цеглою на завод, де працював і мій батько. Ми, хлопчакі, наважились запитати у прославленого чемпіона, як він став таким. А він просто: «Працювати треба над собою».

Потім Родіон Полікарпович заговорив про знаменитого австралійця Персі Черутті:

— Його мучила виразкова хвороба, серйозні захворювання серця, легень, нірок, нєчїшки, сугубло. Лікарі вже втрапили надію на його одужання Персі Черутті було 48 років, і він, стиснувши зуби, взявся за «ремонт» свого начебто вже відкудишнього організму: почав бігати! Спочатку ледве пробігав підтюпцем 10 метрів і, знесиленний, падав. А через два роки став чемпіоном Австралії з легкої атлетики. Після цього Черутті створив свою школу бігу. З вихованців цього тренера відоміми стали чемпіон XVII Олімпійських ігор в Римі Херберт Елліот, рекордсмен світу Рон Кларк, ре-

корди яких довго не могли побити інші спортсмени. Викладач Уральського політехнічного інституту Віктор Дутов прийшов з фронту інвалідом, захворівши туберкульозом. Незважаючи на категоричну заборону лікарів, почав бігати. Ному минуло п'ятдесят, і він тепер не тільки прагнездати людина, а й спортсмен. Згадаймо Леоніда Мешкова. З віпши він виїшов з паралізованими рукою й ногою. Спорт не тільки вилікував його, а й дав звання чемпіона світу з плавання. Вся країна знає про мужність двічі Героя Радянського Союзу генерал-майора Петрова. Тільки воля зробила його великою людиною...

ДА, П заводимо розмову про молодих хліборобів. Тімаковський вдоволено:

— Поважаю мішних хлопців, які знають куди себе діти. І сміюся з тих, хто з шпгаркою в зубах шафрує везерани тротуарі, не знаючи, як використати позаробочий час. До речі про куріння. Нікого шкідливого для здоров'я людини не видадала за тисячі років свого існування, твердить один учений. Ногі ж, наприклад, найважливішою з усіх функцій організму вважають саме дихання...

Мій співрозмовник бадьорі відволітєся, і по юнацькому мірне кімнату, а далі ніби какадує: — Цурайтеся тих, хто полюблює після добрий вечір «зап'ятати сало» на дивані перед телевізором. У таких невдовзі ого лежання стає хронічним. Он дивіться: сільський стадіон зовсім близько. Як стемніє, сідають мої сусіди перед телевізором, а в сніму пробігга кілька кругів. Чи ванта вихідний. Ну, от не можу я, щоб пролежати цілий день: або дрова рубую, або коняю, або на стадіоні разом з комсомольцями...

Задивляючись із заздирістю на цю літню людину і переконливо доводжу сам собі: так, з Родіоном Полікарповичем приклад має взяти кожен з нас. І не для рекордів та чемпіонських титулів. А щоб ще дово-дого не розлучатися з своїми молодими веснами...

П. СИНІЦЯ,
кореспондент-організатор районного радіомовлення.
с. Данилово Балка
Ульяновського району.

Свєтєн Жєлєзєнїков

СЕРПЕНЬ —
ЖОВТЕНЬ...

І запах першої рілля,
І лісоцмуг багряні шати...
Нова доба стас на чати —
Крокує осінь по землі.
Лягає в ґрунт озимина,
Рум'яні яблука в коморі...
І щасно, і радісно надворі,
Бо щедра осінь і ясна.
Все невідробне, щире все,
Гукни — і вітер за хвилину
Відлуння крику принесе
Без переключень і без кпину.
Ой, осінь, осінь чарівна,
Ти — мов натягнута струна!

СЕРПНЕВА НІЧ

То яблуко впаде, немов ядро,
То зірка слід простелить серед неба...
Так легко ще на серці не було,
І щастя мені більшого не треба!
Прислухайся: ріка удаліні
Співає комишеві колісанку...

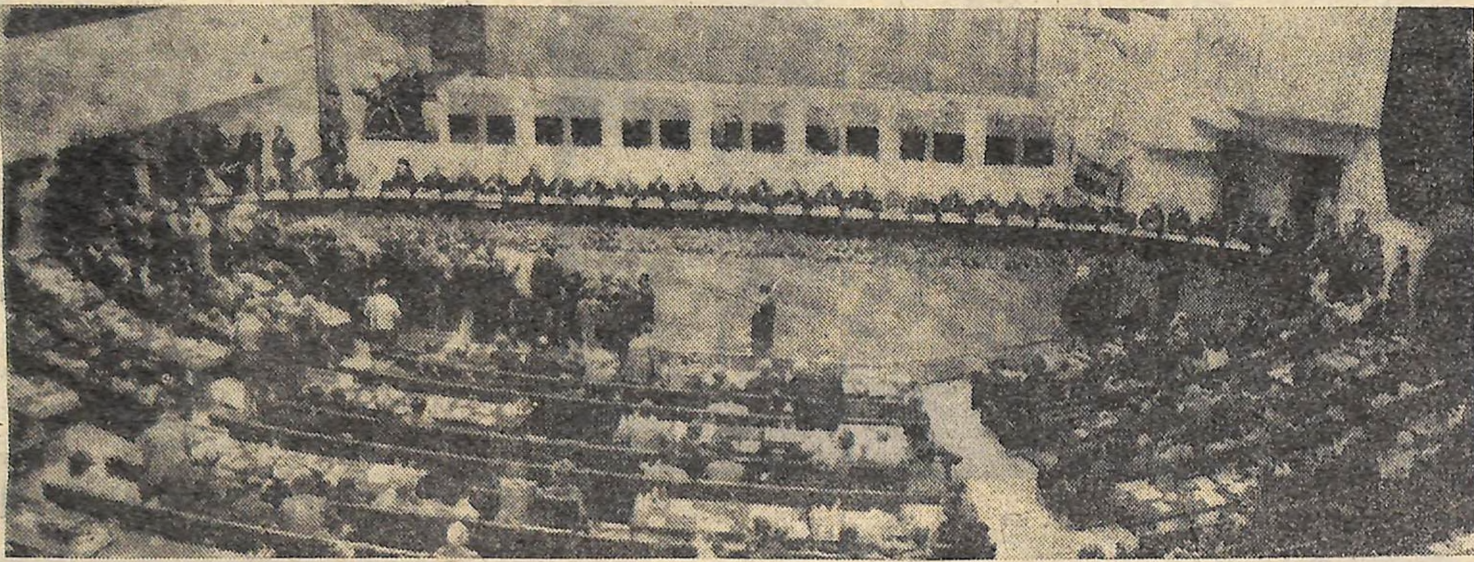
Там місяць на сріблястому човні
Пливе, щоб порибалити до ранку.
Чи вловить що, не вловить — не біда!
Не перша риболовля, й не остання...
Посріблена, виспіває вода
Дзвінчочками дзвінчочками до світання.
Гармонія думок і почуттів,
І в світі — ти один і Батьківщина...
Зі свистом перший крижень пролетів —
За обрієм народжується днина.
Здіймається всевладно звіддала,
І так було, і буде хай щодини!
І серцем відчувую: звідси
Джерельність любов до Батьківщини.

Крижень крилами тугими
Розтина серпневе небо
Над притихлим плесом ставу...
Аж палають помідори
На вгородах у долині —
Це вже осінь порядкує,
Повінь бабиного літа
Переповнює серця нам
Тихий смутком невагомим,

Що, мов ранок над рікою,
І прозорий і тривожний...
Скоро, земле, ти спочинеш
Від турбот своїх щоденних...
Одягнувшись у біле,
Ніби юна наречена,
Ти значеш з теплом весняним
Щедрість нив, родючість саду...
Рідна земле, будь багата!
Я грудом тебе звеличу...
Рідна земле, найдорожчі
Смукот твій, твої щедроті,
Іх, мов долі, причащаюсь,
І, теплом твоім зігрітий,
Переллю їх в серця пісню.

Близько двох місяців минуло з тих пір, як в Хельсінкі завершилася заключний етап Наради з питань безпеки і співробітництва в Європі. Провідна роль у справі скликання Наради та успішного її завершення належить СРСР та іншим соціалістичним країнам.

Обговорення документів Наради, зокрема її Заключного акту, продовжується в усіх країнах світу. Перемогою розуму назвав Генеральний секретар ЦК КПРС Л. І. Брежнев рішення, прийняті в Хельсінкі.

Сьогодні у тематичній сторінці «Планети» — погляди і думки прихильників міжнародної розрядки, борців за мир, демократію і прогрес на всій планеті.

ЄВРОПА НЕ ПОВЕРНЕТЬСЯ ДО МИНУЛОГО

ХЕЛЬСІНКІ. ЗАКЛЮЧНИЙ ЕТАП ЄВРОПЕЙСЬКОЇ НАРАДИ З ПИТАНЬ БЕЗПЕКИ.

ЗА МАТЕРІАЛАМИ ТАРС, АПН.

планета

ПІДПИСАЛИ КЕРІВНИКИ 35-ТИ КРАЇН

ПІДСУМКИ безпрецедентної в історії зустрічі керівників 33 європейських країн, США і Канади з глибоким задоволенням зустріли широкі кола населення ФРН. З неослабним інтересом слідували вони за всім ходом заключного етапу Наради, яка проходила у столиці Фінляндії.

Особливу увагу привернув виступ у Хельсінкі глави делегації Радянського Союзу, Генерального секретаря ЦК КПРС Л. І. Брежнева. Підкреслювалася змістовність цього виступу, його спрямованість у майбутнє, миролюбний характер. Багато газет відзначали зацікавленість СРСР у розвитку співробітництва з усіма європейськими країнами, незалежно від їх суспільного ладу.

— Виступ Генерального секретаря ЦК КПРС Л. І. Брежнева в Хельсінкі справив велике враження в нашій країні, — сказав кореспонденту ТАРС офіційний представник уряду ФРН К. Бьоллінг. Він підкреслює, що принципи, сформульовані в Заключному акті, під яким стоять підписи керівників 35 країн, повинні бути тепер впроваджені в практичні заходи.

Для всієї Європи в Хельсінкі зроблені висновки з гірких уроків минулого. Створені передумови для того, щоб виключити в майбутньому застосування сили і війну як засіб політики, — вказав член директорату Німецької спілки миру І. Вебер.

Багато наших співрозмовників — представники найрізноманітніших верств населення — зазначали, що результати безприкладного форуму в Хельсінкі мають величезне, неперехідне значення, є початком, який подає надію на подальшу розрядку і співробітництво, створюють реальні можливості для того, щоб доповнити політичну розрядку військовою і тим самим зменшити вантаж військових витрат, які несуть зараз народи.

Демократичні кола ФРН, різні громадські організації і деякі партії вже висловили своє позитивне ставлення до результатів загальноєвропейської Наради. Вони закликали населення країн брати активну участь у втіленні його рішень в життя.

Західнонімецькі громадяни усвідомлюють той факт, що теперішні і майбутні народи Європи нерозривно пов'язані із збереженням і зміцненням миру на нашому континенті. В ФРН зростає розуміння того, що європейські держави повинні сприяти своїми зусиллями на створення на континенті атмосфери взаєморозуміння між державами з різними суспільними системами, повинні розв'язати всі проблеми з врахуванням існуючих реальностей. Дальшого розвитку набувають зараз відносини між ФРН і європейськими соціалістичними країнами. Важливою вправною точкою для цього служать договори і угоди, підписані за останні роки, особливо Договір між СРСР і ФРН, підписаний 12 серпня 1970 року в Москві. Нещодавно визначалися п'ять років Договору, і в зв'язку з цим в ФРН підкреслювалось його величезне значення для долі світу і розрядки в Європі. Вказувалося на організаційні зв'язки Московського договору з усіма дальшими міждержавними актами, які сприяли політичному позитивному клімату в Європі, підготовці і проведенню загальноєвропейської Наради. Багато принципів, зафіксованих у договорі ФРН з СРСР та іншими соціалістичними державами, увійшли потім у Заключний акт Наради.

Радянсько-західнонімецький договір значною мірою сприяв матеріалізації розрядки, про яку говорив у Хельсінкі Генеральний секретар ЦК КПРС Л. І. Брежнев. Депутат ландтагу землі Баден-Вюртембург Х. Берштеер заявив, що в міру того, як договори, підписані ФРН з соціалістичними країнами, наповнюються конкретним змістом, населення ФРН все більше відчуває плески політики «нормалізації і зміцнення відносин з державами Східної Європи». Зараз, підкреслює він, необхідно доповнити політичну розрядку дієвими кроками в галузі військової, що, без сумніву, зустріло б позитивне ставлення з боку громадськості ФРН.

О. ТЮПАЄВ,
А. УРБАН.

З 1 по 6 жовтня в Москві проходила XXV Асамблея сприяння ООН (ВФАСООН).

Головне завдання федерації — підтримка і популяризація цілей і принципів Організації Об'єднаних Націй. Люди повинні знати більше про діяльність цієї міжнародної організації, проявляти більше інтересу до проблем забезпечення миру і безпеки і робити свій внесок у цю благородну справу, заявив Г. Перера, генеральний секретар ВФАСООН.

Пленарна Асамблея проводиться в умовах розрядки міжнародної напруженості, в рік 30-річчя ООН. Мобілізуючи громадську думку, використовуючи нові можливості, ВФАСООН сприяє зміцненню миру, дальшої розрядки і розвитку співробітництва між народами різних країн. Піднесення ролі і авторитету федерації, яка об'єднує зараз національні асоціації майже 80 країн, сприяло зміцненню її співробітництва з Всесвітньою Радою Миру та іншими демократичними організаціями.

ЧИСТЕ НЕБО — В СІМ КОНТИНЕНТАМ

Цікаво зазначити, що ВФАСООН була першою неурядовою організацією, яка в 1966 році виступила за підтримку ідеї проведення Наради з питань безпеки і співробітництва в Європі. Г. Перера звертає увагу на те, що це було задесьго до визнання західними державами необхідності такого форуму. Він вважає, що загальноєвропейська Нарада не мала прецедента в світовій історії. Зачинивши двері за другою світовою війною в Європі, Хельсінкі ознаменували прихід нової ери на цьому континенті, ери миру і співробітництва.

— Заключний акт загальноєвропейського форуму, — говорить Генеральний секретар ВФАСООН, — історичний документ, і я хочу віддати належне багаторишнім зусиллям керівництва Радянського Союзу, народів країн, де народилася ідея проведення Наради з питань безпеки і співробітництва в Європі. Заключний акт може залишитися на папері, вважає Г. Перера, якщо принципи, зафіксовані в ньому, не будуть втілені в життя. Учасники Асамблеї ВФАСООН в Москві обговорювали конкретні заходи для мобілізації своєї громадської думки з метою реалізації положень декларації в Хельсінкі.

Досвід Європи, вважає Г. Перера, було б корисно запозичити народам інших континентів. Багато було б проведених в Азії конференцій на зразок загальноєвропейської Наради. Як представник азійської країни (Індонезія), Г. Перера вважає, що закінчення війни в Індокитаї підготувало умови для створення на азійському континенті системи безпеки, яка повинна служити інтересам планети. Необхідно не лише прагнути до зупинення війн і збройних конфліктів у цьому регіоні, але й послідовно політизувати економічні й соціальні умови життя азійських народів.

На порядку денному XXV пленарної Асамблеї ВФАСООН, сказав Г. Перера, стояли найактуальніші питання, пов'язані з діяльністю федерації і національних асоціацій по зміцненню міжнародної розрядки і миру. Її учасники розглянули проблеми розвитку міжнародних економічних відносин, нові стратегії врегулювання міжнародних конфліктів, питання освіти в дусі міжнародного взаєморозуміння і т. ін.

Розрядка політична, підкреслює він, закінчення генеральний секретар ВФАСООН, повинна бути доповнена розрядкою військовою. Її можна бути розпоесуджена на весь світ.

БАГАТО років тому Батько вчив мене, що Вестфальський мир 1648 року, який поклав край Тридцятирічній війні, став основою міжнародних відносин між народами Європи. Мій батько дещо зневажливо ставився до Європи. Як і всі англійці того покоління, він вважав європейський континент варварським, що лежить десь на сході від Темзи... Там постійно виникають беспорядки, говорив він, і Англії доводиться втручатися, щоб припинити їх.

І все ж батько знав цілу європейську історію. Пізніше, вже студентом, я вивчав міжнародне право, і в усіх підручниках також було написано, що сучасні європейські відносини виникли в результаті підписання Вестфальського договору 1648 року. Заталий-прихитний вважалося положення про те, що мир і рівновагу в Європі можна зберегти лише шляхом міжнародних переговорів...

Слідуючи за роботою Наради в Хельсінкі, я думаю і про те, як оцінив би це подію мій батько. Аж Європа змінилась. Та й Англія вже не та. Іншими стали і міжнародні відносини. Інакше ставляться тепер питання війни і миру. І якщо підходити до проблем, які виникають у міжнародних відносинах в наші дні, з простою міркою мого батька, то не вийде нічого.

Підумки прослідковувати розвиток подій у післявоєнні роки, я дозволю собі на тому, що в європейській історії завжди було щось фатальне; європейці ніколи не залишали почуття пеминувості своєї війни. Іноді здавалося, що вона ось-ось розпочнеться. З таким настроєм ми жили у п'ятдесяті роки, щодня очікуючи трагедії. Майже з таким же — у шістдесяті. Лише на початку шістдесятих з'явилась слабка надія на те, що нам вдасться вижити.

Пішов у минуле період інспірованої напруженості, скерованої проти миролюбної європейської держави — Радянського Союзу та інших соціалістичних країн. Не підразу західноєвропейці зрозуміли, що «холодна війна» — не що інше, як прагнення певних кіл нав'язати народам Європи ідею про необхідність походу проти соціалістичного табору. «Холодна війна» повинна була підготувати ґрунт для цього.

В ті роки ми постійно питали себе — для чого все це, який у цьому сенс, як зупинити цей процес? Пам'ятаю, тоді переріхав книгу Герольда Ніколсона «Політика встановлення миру в 1919 році». Ніколсон був у складі англійської делегації на мирній конференції 1919 року. В передмові до своєї книги він перераховує двадцять основних уроків встановлення миру в 1919 році. Перший з них сформульований таким чином: «Ми зрозуміли, що для досягнення миру необхідно, перш за все, осмислити причини війни».

А зрозуміли причини і цілі «холодної війни», усвідомили, що припинити її можна, лише приборкавши сили, які її розв'язали. Але на це потрібно було багато років копіїткої праці і рішучих дій. В цьому величезну допомогу миролюбним народам надавала позитивна Радянська Союзу та інших соціалістичних країн, їх підхід до вирішення міжнародних питань.

Нерозумно було б вважати, що турботи позаду, що зникли всі тривоги. Ще є «гарячі голови». Але той факт, що в Хельсінкі 33 держави Європи, а також США і Канада взяли на себе урочисті зобов'язання назавжди покітчити з «холодною війною», сам по собі майже диво. Після Хельсінкі старим часам не повернуться. Європа вже не повернеться до минулого. Завдання полягає в тому, щоб дух Наради був правильно витлумачений, щоб він не був перекручений або ж порушений, щоб матеріально втілювався. Це — головне, і це основна проблема у нас на Заході. І не менш важливо, ніж боротьба протягом останніх років за скликання загальноєвропейської Наради.

Дж. ОЛДРІДЖ,
англійський письменник.

Наша адреса і телефони

316050. ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОП КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкома ЛКСМУ. г. Кіровоград.

Друкарня Ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі. м. Кіровоград, вул. Глінки. 2.

Редактор М. УСПАЛЕНКО.